

jag vill vara din u-båt

farofyllda farvatten
mörkret har fallit
havet är fullt av bortslängda dikter
aldrig förfallna

jag dyker ner bland orden
det svarta vattnet gör mig gott
diverse vattendjur stryker sig mot min plåt
mot bottenläge

ligger här nere bland tång och döda rockor
kikar uppåt genom plåten, vattnet, luften, himlen
plums...du ramlar ner som en komet
slår sönder havet i natten

du låter dig sjunka som en bomb
jag öppnar luckan och tar emot dig
livräddning på havets botten
jag har väntat på dig i många år

vi hälsar på varandra som vi tänkt
u-båtens lampor börjar blinka
vi stiger...periskopet reparerat
och sjunker...enligt vår melankoli

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunnar Hilén med Poeter.se id #26287 innehar upphovsrätten